

A MUNKA

Püspöklátogatás városunkban.

A maga egyszerűségében is méltóságos keretek között folyt le a már régóta előkészített, s egy ízben már a püspök betegsége miatt elmaradt canonica visitatio az evangélikus egyházban.

18-án vasárnap délután a gyorsvonattal érkezett városunkba Kiss István a dunáninneni egyházkerület püspöke egyházlátogató körútján a kánoni bizottság kíséretében, melynek tagjai voltak Mihalovits Samu nógrádi főesperes, Okolicsányi Gyula egyházmegyei felügyelő, Kirchner Rezső püspöki titkár, Meskó Zoltán egyházmegyei főjegyző és a járás területén vitéz Dr. Korbáss Ferenc főszolgabíró, városunk területén az alispáni hivatal megbízásából dr. Förster Kálmán polgármester.

Az érkező vizitáló bizottságot az állomáson dr. Halyák Zoltán üdvözölte Zelenka Ottó egyházfelügyelő megbízásából nagy hatást keltő lendületes szavakkal, a város nevében pedig dr. Förster Kálmán polgármester. Az egyház fogadó bizottságának kíséretében, harangzugás közben az acélgyár diszhintóján a parókiára vonult a püspök, ahol Fabini Ilonka egy hatalmas fehér-csokrot adott át a püspöknek kedves szavak kíséretében. Azután a helyi lelkész az egyház nevében, Pántyik Árpádné a Nőegylet, dr. Halyák Zoltán a Luther szövetség, Markó Emma a Leányegylet, Visszoczky János az Önképzőkör ifjúság nevében üdvözölték a vizitáló püspököt hangulatos meleg szavakkal.

Ezután rövid uzsona után azok a helyi hatóságok és testületek tisztelegtek a püspök előtt, akiket ettől a hivatalos alkalomból a városunk falai között időző főpásztorhoz elhozott a magyar összetartást és kézfogást ebben a városban is szükség-

gesnek érző magyar szív. — Ezeknek, a püspöknek jólesően látott sorát a református egyház népes küldöttsége nyitotta meg, amelyet Szabó Dezső lelkész és dr. Varga Kálmán főgondnok vezetett, utánuk az izr. hitközség képviselőit a testi erőtlenség ellenére is 3 tagú küldöttséget vezetett Deutsh Mózes főrabbi, a várműrség részéről Tóth Sándor őrnagy parancsnok, a város közönsége nevében dr. Förster Kálmán polgármester, a bányakapitány-ság nevében dr. Székely Pál, a pénzügyi főbiztosság részéről Barta József p. ü. biztos, a tantestületek nevében dr. Szabó Lajos gimn. igazgató, az állami tisztviselők nevében dr. Halyák Zoltán, a bányatársulat részéről Wagner Rezső bányatanácsos, az acélgyár részén Fabini Henrik igazgató, a máv. állomás tisztikara és személyzete nevében a betegágyából is felkelő Szántay István állomásfőnök, a Mansz és a Katholikus asszonyok nevében Zempléni Árpádné, az Omke, nevében dr. Friedmann Ármán, az ipartestület gárdájának élén Timaróczi Sándor elnök, az önkéntes tűzoltók nevében Czirbesz István parancsnok adtak kifejezést tiszteletüknek magyaros közvetlenséggel a városi kaszinóval együtt, akiket a püspök hasonló közvetlenséggel fogadva, szívesen elbeszélgetett külön-külön a küldöttségekkel és azok tagjaival is.

A tisztelegések befejeztével készen lett a jegyzőkönyvhitelesítő bizottság ülésezése is és ezután szükebbkörű vacsora következett a parókián, mely után a vendégek szállásukra vonultak.

Hétfőn délelőtt a bocsárlapujtői filiába szállt ki a kánoni bizottság a püspök és vitéz Korbáss Ferenc vezetésével, ahol a község nevében Kovalcsik József főjegyző, az egy-

ház nevében Huber Antal lévita és Platthy Elemér felügyelő köszöntöttek az érkezőket, minnek utána Rux Margit egy szép csokrot adott át a püspöknek. — Keresztelés és urvacsora végezte után az istentiszteleten Sztrokai Dániel hitoktató segédlelkész hirdette az Igét, a püspök pedig klasszikus főpásztori szózatot intézett a hívekhez. Ennek végeztével Horváth László karancseszki plébános tiszteletg a püspök előtt, aki részt vett a hivatalos ebéden is a tanítói lakon. —

Visszaérkezve városunkba a püspök néhány látogatást tett néhány általa különös képszámontartott helyen, mi után részt vett az Evang. Nőegylet a parókia árnyas udvarán adott piknikszerű uzsonán, melynek keretében a püspök elismerő szavai után Jesse Mimi adott elő egy szép énekszólót Kovács Géza harmónium kíséretével, Jesse Elza nagy hatással szavalt, Pántyik Árpádné elnöknő, közvetlen, meleg beszédet mondott és az Erős várunk élénklése után a templomban megkezdődött kánonlátogatás presbitéri ülése, a püspök elnöklete alatt, melyen a salgótarjáni, bocsárlapujtői és zagypálfalvai presbiterek és egyházi vezetők vettek részt.

A hivatalos ügyet elég hosszú letárgyalás után az acélgyári kaszinóban rögtönzött presbitéri vacsora volt, mely igen jó hangulatban sokáig együtt tartotta a résztvevőket.

Aug. 20-án délelőtt folyt le a salgótarjáni hivatalos egyházkönyvek vizsgálata. — Az anyakönyvek aláírása s a hivatal megtekintése után az egyház elnökségének, presbitériumának a nőegyletnek és a testvérreformátus egyház képviselőinek kíséretében vonult fel a templomba a bizottsággal a püspök. A templom lépcsőjének minden fokán a vasárnapi iskolások és a leányegylet tagjai álltak sorfalat virrággal a kezükben, akiknek a nevében Mikula Valéria adott csokrot a Főpásztornak

A zsufolásig megtelt templomban a helyi lelkész vezette be az istentiszteletet és hirdette az Igét a főpásztor által erre az alkalomra az egyházi tanok szempontjából való ellenőrzés céljából kitűzött alapigék alapján. Mely után az oltártól hatalmas és nagy hatást keltő főpásztori szózáttal fordult a gyülekezethez a püspök. Beszédének alapötönusa a megelégedés volt a tapasztaltak felett s megemlékezvén az egyház multjáról, elismeréssel szólván annak jelenéről, a jövő szempontjából még fokozottabb tevékenységre intette és buzdította úgy a lelkészt, mint az egyház vezetőségét és minden hívét. Szavai után a főesperes és a helyi lelkész aszisztálása mellett áldást osztott.

Az istentisztelet ünnepélyességét és áhítatát nagyban emelte az egyház vegyeskarának és az acélgyári dalárdá tagjainak közreműködésével szerepelt férfikarnak nagy betanultsággal előadott éneke is, akiket Kovács Géza vezényelt. — A Himnusszal végződő istentisztelet után egy kis szünet mulva kezdetét vette a kánoni közgyűlés, amelynek keretében Meskó Zoltán főjegyző olvasta fel azokat a rendelkezéseket, amiket a vizitáló püspök a továbbiakra vonatkozólag megtenni szükségesnek látott. — ezek során elrendelte, hogy Szent háromság utáni X. vasárnap az egyház bűnbánati napot tartson, a szombatistákat kísérje figyelemmel, diakonissza állomást ne vegyen stb. stb. — A kánoni rendelkezések tudomásul vétele után a közgyűlés véget is ért: Ezután Zelenka Ottó egyházfelügyelő nyitotta meg az egyházközség rendkívüli közgyűlését, amelyen bejelentette, hogy az egyház presbitériuma az egyház tiszteletbeli felügyelőjéül megválasztásra ajánlja a közgyűlésnek Fabini Henrik acélgyári igazgatót. A közgyűlés az egyháztanács javaslatát egyhangú lelkesedéssel határozottá emelte, melynek

„A MUNKA TÁRCÁJA”

Fatime végzete.

Irta: SZILÁRD RÓBERT.

Az Ur 1689-ik évében történt.

Wolff Félix a vértések kapitánya kaján szemekkel kísérte szolgálójának, Fatimének minden mozdulatát. Félre nem érthetően kacintott barátja felé.

— Mit szólsz ehhez a termethez, ehhez a koromfekete bajhoz?

Krammer Eduárd megértően bólintott, aztán gunyos hangon felelte.

— Lám, lám, a farkas és a bárány!.. Azt hiszem, csak az alkalmat lesed hogy felfalhasd!.. — Nagyot kacagott a sületlen tréfán.

Wolff kapitány bosszusan harapdálta szája szélét. Sehogy sem volt invere, hogy Krammer legrejtettebb gondolatát is eltalálta, de nem mert visszavágni.

Fatime megérezte a két álnok német perzselő pillantását és szégyentől égő arccal vetette magát szűk kamrájában vakára. Keserves sirásra fakadt és haját tépdeste keletlenségében. Mi várhatott rá a rab leányra, akit már senki ki nem fog váltani. Öklével verdeste a ház vastag falát, melyen szüntelen imádsága sem tudott áthatolni Allahhoz, aki pedig megsegíti a szerencsétleneket.

Ezen az estén már Isten tudja hányadszor jelent meg Fatime előtt a kísértő. A rab leány lehunyt szemekkel térdelt a láthatóan ittas német előtt, aki észéki vágyakkal ostromolta a szerencsétlen nőt.

— Csókolj már meg szépséges rózsabimbó! — dadogta nehezen forgó nyelvvel. — Egy csók nem a világl.

— Könyörülj rajtam uram, hisz láthatod, hogy védtelen vagyok!.. esdekelt. Könnypatak szántotta végig gyönyörű arcát. A kapitány szemében fenyegető fény gyult.

— Utoljára kérlek... szép szóvall! Ha önszántadból nem adod amit kérek erőszakkal veszem ell

Fatime rémülten meresztette maga elé karjait, hogy megvédje magát a hitvány támadás elől. Wolff, mintha csak gyönyörködött volna a lány rémülete, ördögi nevetéssel nézte a rabnő vergődését. Megbénító tekintetét rásegezte Fatime arcára, melyre kiült a pokol minden kinja... Acélos szorítással kulcsolta át a leány kezét és lassan vontta maga felé.

Fatime felsikoltott az iszonyadtól. Ugy érezte, hogy rászakad az egész világ és az eszmélet elhagyja.

Ebben a pillanatban hangosan kopogott valaki a nehéz faajtón és egy erőlyes férfihang kért bebocsátást:

— Van-e valaki lthón ebben a házban?

Wolff kapitány összeresztett erre a hangra, önkéntelenül lökte vissza Fatimét és kinyitotta az ajtót. Szerette volna a szoba belsejét láthatlanná tenni, elállta az érkező utját, de a vendég könnyen ellátott a kapitány feje felett, lévén nálánál egy jó fejtel nagyobb.

A német főtiszt zavartalan fogadta látogatóját.

— Isten hozta, főbíró uram! Szódi Adorján, a budai főbíró egy pillanat alatt felfogta a helyzetet, Rámutatott a csendesen sirdogáló leányra.

— Ugy látszik, csakugyan az Isten hozott, épen a legjobbkor, hogy megakadályozzak egy hitványságot!

— Mi gondja rá, főbíró uram itthon vagyok és rabjaimmal tehetek, amit akarok! — felelte dölyfösen a német.

A főbíró felvetette a fejét. Szeme villámokat szórt.

— Rabjaival tehet kigyulmed, amit akar, de mint ember nem tűrhetem, hogy védtelen rabnőjét megrontsal J-gyerze meg, kapitány uram, hogy ha rabnőjének legkisebb bántódása lesz, leszámolhat az életével!

Azzal sarkon fordult és jövetelének okát meg sem mondta eltávozott.

Wolff Félix fogcsikorgatva bámult hivatalos vendége után.

— Megállj, te kutya magyar! — fenyegette meg öklével. — Megfizetesz még érte!..

Ezután Fatiméhez fordult és gyűlölettől szikrázó szemekkel sziszegte.

— Te is megfizetesz a mai napért, de úgy, hogy sirni és jajgatni fogsz a kínoktól!..

Ridegarcu, elfogult német bírák ülték törvényt a szerencsétlen Fatime felett, akit Wolff kapitány megvádolt, hogy az őrai majorosné három hetes kislát észrevétlenül elrabolta, kegyetlenül meggyilkolta és elásta a nyugati sáncárokba. Fatime halotthalványan kezeit földelve tagadott.

— Allah és az összes próféták a tanuim, hogy nem igaz, amit rám fognak — tördelte szaggatottan. —

Franz Benhuar, a német törvénybíró, a megtestesült rosszakarat, lenézően végigmerge a vádlott nőt, akinek csak egy bűne volt, az, hogy török.

— Ne káromold az Istent! — szólt rá kényszerűen hangon. — Tanu van rá, aki meglátott akkor, amikor a holttestet elástad!

— Nem igaz! Nem igaz! — sikoltott kétségbeesetten.

Bernhuber intett az alabárdos őrnök, aki behívatta a rut per főtanuját — Wolff kapitányt.

— Kapitány ur, kegyelmed látta, hogy ez az elvetemült teremtes elkövette a tettest? — kérdezte.

A német főtiszt sátni ábrázatta, gyönyörködött a rabnő gyötrődésében, aztán kárörvendően fogott szöbe:

megtörténte után Fabini Henrik gyárigazgató kijelentette, hogy ezt a nobile officiumot elfogadja, mire a közgyűlés állva végighallgatta eskütelét.

Ennek megtörténte után a püspök, a főesperes és a lelkész üdvözölték az új egyházi vezért, aki papi családból kapott hitét, a feltűnésektől tartózkodó szerénységének nemességét és gondoskodó, segítő szívének a készségét állította be ezáltal az Isten magyar földön való országának szolgálatába.

A közgyűlés után diszebed volt az acélgyári kaszinó szépen feldiszi-

ret nagytermében, amelyen a Kormányzóra Kiss István püspök, a püspökre Zelenka Ottó egyházfőügyelő, a vendégekre a lelkész mondott hatásos pohárköszöntőt a többi kedves és tartalmas felszólalás után.

Délután 4 órakor a püspök és kísérete tovább folytatták körutjukat Lucfalva felé, — sok jelentőség teljes és a hitéletre vonatkozó végtelen benyomást és emléket hagynak maguk után azokban akik nem csak a hithatóságokat nézték és látták itt időzésük alatt.

kadó gyűlölet annyira megnövekedett, hogy az intelligens magyar középosztály lelkeiről a legszebb és legszentebb ideálok kezdtek lemáslasztani és az ilyen csúspáson maradt lelkek petyhüdtékké válva lassan-lassan elvesznek az egységes magyar front számára.

Megértő szeretetre is igen sok elűzésre van csak szükség, hogy a magyar középosztály, a hivatalnoki kar, az iparos társadalom és a fizikai munkásság egymásra találjon és akkor az a szikra, mely az egy uton való haladásért régen ott szunnyad a magyar társadalom lelkében és szívében, újra feléled olyan tüzzel, mely a magyar lelkeket összeforrasztja egy erős egységgé, mellyel azután — mint az államfő beszéde végén mondotta — lépésről-lépésre, céltudatosan haladjunk a független, erős és boldog Magyarországra felé, amelyhez jogunk van Isten és ember előtt. Kk.

A kormányzó a magyar munkássághoz.

Száznegyven hősi halottnak emelt emlékművet Csepel község közönsége, melyet fényes ünnepség keretében Nagybaldogasszony napján lepleztek le. Az ünnepélyen megjelent Hortby Miklós kormányzó, kinek avató beszéde munkás halottak emlékműve mellől az élő munkássághoz lett intézve, mégpedig a dolgozók összességéhez, melyben a magyar jövő érdekében egy egységes táborba, egy szent célért küzdő és küzdeni köteles munkára hív fel mindenkit.

Csepelről, a magyar gyári munka fellegetvőből köszöntöm a magyar munkások összességét. A gyárak és bányák, a műhelyek és szántóföldek, a műtermek és írószobák munkásait — mondja jelentőség teljes beszédében, mely egyenesen és legkifejezettebben a munkássághoz van intézve és rajtuk keresztül az egész nemzethez és ennél fogva itt a bányák és gyári munka városában a beszéd minden mondatát, minden szavát meg kell rögzítenünk úgy agyunkban, mint szívünkben, hogy abból egy betűnyi sem kallódhassék el, hanem mint egy nagyértékű ajándék meg legyen őrizve.

Most, midőn már megindult a folyamat a magyar egységért, a nemzeti ideálokért, melyek elvezetnek minket a nagy közös cél, a revízió, az integritás felé, mely nélkül nincs kenyér, nincs jólét, nincs boldogság, midőn a testi munkás kezd el belátni, hogy eddigi ideáljai nem az ő nagyobb darab kenyéréért, nem az ő és családja anyagi boldogulásáért küzdöttek, hanem a saját jólétüket biztosították a dolgozók verejtékkel szerzett és hangzatos frázisokkal kicsalogatott filléreiből, az államfő szövege szálljon minden magyar lelkének legmélyére, szorítsa ki onnan mindazokat a szellemeket, érdekeket, törekvéseket, melyek eddig a magyar egység megszületését gátolták.

A testi munkások ne különüljenek el a szellemiektől, ne gondolják, hogy csak nekik jut a mostohább sors. A társadalmi osztályok sorsa elválaszthatatlanul egymáshoz van forrva — szól a kormányzó beszédének egyik része. Komoly intelem, melyet a magyar jövő érdekében parancsként kell fogadni és teljesíteni. Szükséges előfeltétele, hogy a jelenben a testi és szellemi munkások már elkülönülve is megteremtsek egymás között az egyakarat, egy cél felé való haladást. A testi munkások valamennyien, kivétel nélkül, kell hogy lerázzanak lelkükről minden utópisztikus elméletet, az „ahol jobb, ott a haza” elvét, be kell látni, hogy a haza határain túl sem minden tejfel, tehát izmaik erejét itt értékesítsék. miáltal a haza felépítéséhez is hozzájárulnak és ezt addig hajlogassák egymás között, míg az ige testet nem ölt. Gyűlöletet soh’ sem hirdessenek, még egymás iránt sem, hanem megértően szeressék, támogassák egymást. Megmozdulásaikban a komoly, higgadt megfontoltságot tanúsítsák s vezérgondolatuk mindig az legyen, hogy ezzel nem ártanak-e többet a hazának, mint amennyivel látszólag saját maguknak használtak.

A testi munkás ne gyűlölje és ne irigyelje a szellemi munkást, mert bár a kivételes helyzetben levő több van közöttük, mint a testi munkásság között, de a legnagyobb része ép olyan osztályosa a nélkülözésnek, nyomornak, állandó kenyérküzdelemnek, mint a testi munkás.

A szellemi munkások egymáshoz való viszonya komoly aggodalomra ad okot. Az intelligencia nagy része szét van forgácsolva különböző társadalmi egyesületekbe, melyeknek bár egy céljuk van: a magyar jövő előkészítése s mely munkában a szellemi munkások kivétel nélkül erőteljesen vesznek ki részüket, de a mindennapi megélhetésért folyó harcban egymást tiporják agyon kegyetlen kíméletlenséggel s megelégednek arról, hogy ezzel tönkreteszik, vagy legalább is erősen hátráltatják a közös cél érdekében kifejtett munkájuk nagy részét. A kenyéririgység és az ebből fo-

Hírek és különféle

Eltávozás. Dr. Czirbusz Endrét a helybeli reálgyimnázium tanárát a Bányai ág. ev. Egyház aszódai főgimnáziumába megválasztották. Állását a jelen iskolai év kezdetével foglalja el. Dr. Czirbusz Endre távozása érzékeny vesztesége városunknak. Kiváló szakképzettsége mellett kellemes modoru, az ifjúságot önzetlennel szerető, jó pedagógus volt s új helyén bizonyára a legrövidebb időn belül megszerzi azt a tiszteletet, és szeretetet, mely itt körülvette. A gimnázium cserkészcsapatának lelkes parancsnoka is volt s az ifjúság szomorú szívvel vesz búcsút a tanártól, akiben mindig igaz barátját érezte. Lapunk részéről is meleg búcsuzunk tőle s Isten áldását kérjük munkájára.

Hadirokkantak országos értekezlete. Szegeden f. hó 21-én összejöttek a csoportok és fiókok küldöttei, hogy az ősre összehívandó országos küldött közgyűlés és rokkant törvényjavaslat tárgyalása előtt bizonyos személyi és tárgyi kérdésekben megbeszélést tartsanak. Az értekezlet előtt bemutatták Szeged városának a rokkantak érdekében létesített intézményeit, a 470 ház helyes rokkant telepet, a város által engedélyezett hivatalos helyiséget, olvasókört stb. A tanulságos bejárások után Ujszegeden folyt le az értekezlet melyen a rokkantak kormánybiztosának képviselője is jelen volt s nagy horderejű kérdésekről és tennivalókról folyt a vita, majd egy szervező bizottságot választottak melynek dr. Ertl János egyetemi tanár lett egyhangulag az elnöke. A bizottság munkaprogramját rövid terminushoz kötve együttesen megállapították. Az élénk és érdekes megbeszélés után a szegedi rokkant csoport látta vendégül a megjelenteket egy gyönyörű tiszparti kertvendéglőben, ahol a szabadban készített szegedi halászlével és egyéb specialitással kedvesked-

Láb-, kéz- hónaljizzadás

biztos szerepe

Csanda-féle PODOL.

Láb- és kéz- hónaljizzadás azonnal megszűnik a láb- és kéz-izzadás, égető érzés, pöffedség. A bőrt puhán, üdén tartja, a járást végtelen könnyíti, szagtalanítja. —

Kapható: Gyógyszertárak, drogériákban. Főlerakat Margulit drogeria, Budapest, V. Nádor-u. 23. — — —

tek. A vacsora alatt számos felköszöntő hangzott el. A salgótarjáni és pécsi csoportok kiküldöttjeit megkülönböztetett figyelemmel fogadták és élénk figyelemmel kísérték ezen ipari vidékekről elhangzott jelentéseket. Helyi csoportunkat Lápsánszky János elnök és Horváth László tb. tag képviselték. Utóbbinak a vacsorán történt nagyszerű felszólalását tomboló taps és éljenzessel fogadták. A magyar város meleg szeretete és rokonságot bálmalmas munkája felejtethetetlenül kedves és követendő példát nyújtott.

Búcsúzás. Aszódra eltávozván, mindazoknak a kedves ismerőseinknek és jó barátainknak, akikről az idő rövidsége miatt személyesen elbúcsúzni már nem tudtunk, ezúton küldjük búcsúüdvözlőnk. Dr. Czirbusz Endre és felesége.

Halálozás. Poraczk Lajos acélgyári munkás 65 éves korában meghalt. Temetése az acélgyári kórházból 13-án volt nagy részvét mellett, szakadó esőben.

Halálozás. Petik Róbert bányászsegéd 52 éves korában hosszas betegeskedés után f. hó 17-én meghalt. A kiváló hivatalnok és zenész temetése nagy részvét mellett folyt le 19-én.

Éme hírek. A helybeli Éme csoport f. hó 18-án Taron tartott propaganda gyűlést, ahol Gyalay Mihály körzeti kiküldött titkár tartott nagyhatalú beszédet a nagy tömegben összegyűlt hallgatóság előtt. F. hó 25-én délelőtt Czere-den, délután pedig Bárnán lesz propaganda gyűlés az országos körpont kiküldöttjeinek részvételével. Szeptember hó 1-én pedig Salgótarjában délelőtt 11 órakor tart a csoport bányász propaganda gyűlést, amelyen az országos elnök, Buday Dezső, Zsirkay János volt képviselő és több helybeli szónok fogja a bányász-ság problémáit tárgyalni. A gyűlés iránt már most igen nagy az érdeklődés.

A pékiparnak egy régi, fájó sebe a viszonteladókna! visszamaradt kenyerek és sütemények visszavétele. A pékiparnak részben egzisztenciális, részben egészségügyi okokból többször kérték már a visszavétel kérdésének rendeltetileg való elintézését. Most aztán a népjóléti miniszter erre vonatkozólag javaslatot készített amelyet a képviselőház őszi ülészakán fognak tárgyalni. A törvénytervezet szerint egészségügyi szempontból tilos visszavenni, vagy kicserélni mindenfajta pékipari terméket. Ugy a visszaadott, mint a kicserélt szigorúan megbüntetik, ha a törvényt áthágják majd. A népjóléti miniszter törvénytervezetét már tárgyalni is fogja a pékiparosok szeptember elsején Szolnokon összehűlt nagy kongresszusa. Ezzel egyidejűleg — tehát még a törvény megszavazása előtt — az egész országban már be is vezetik, hogy a kiadott pékipari terméket nem cserélik vissza. Ez a viszonteladókna! pillanatnyilag kényelmetlen, de a közegészség és a vergődő pékipar szempontjából egy kétségtelenül előnyös rendelkezés.

Külön bejárati két szobás butorozatlan, vagy egy szobás butorozott lakást keresek. Ajánlatokat a kiadoba kérem.

Sírkövek nagy választékban Krajer András temetőkezelési vállalkozónál kaphatók. Salgótarján Fő-u.

Mindazoknak, akik felejtethetetlen, drága jó férjem illetve édesapánk elhunytával alkalmával részvét-nyilvánításukkal felkerestek, hogy fájdalomukat némileg enyhítsék, ezúton mondunk hálás köszönetet.

Özv. Petik Róbertné és fiai.

A gyilkosságot nem láttam... Tegnap este, amikor a házban már minden lecsendesedett és az éjszaka néma csendjét csak az utcai őráratok lépteinek egyhangú kopogása verte fel, furcsa nesze lettem figyelmes... Mintha valaki végiglopózna a folyosón... Nesztelenül kinyitottam az ajtót és rabnőmet Fatimét láttam macska módjára elosonni... Kézében egy kis betakart csomagot vitt... Először rá akartam kiáltani, de utóbb kíváncsi lettem, mi dolga lehet neki ily késő éjszaka. Magamra kaptam a köpenyemet és utána sompolyogtam. A leány kinyitotta a kaput, óvatosan körülnézett, nem látja-e valaki, majd gyors léptekkel a nyugati sáncok felé iparkodott... Én mindenütt a nyomában maradtam...

Fatime minduntalan félbe akarta szakítani az aljas vádaskodót, de a német törvénybíró erőlyes közlegyintéssel elhallgattatta.

— A becstelen teremtes ravaszul elkerülte az őráratot és észrevétlenül eljutott a sáncárokba... Elásta a magával hozott terhet és utána rejtett utakon hazafutott...

— Nem igaz... szakadt fel Fatime kebléből. — Verjen meg Allah!...

Franz Bernhuber újból elhallgattatta Fatimét. Résztvétlen arccal szólította fel:

— Valld be tettedet, gyalázatos!... Fatime térdre rogyott és összetett kezekkel könyörgött:

— Bocsássatok el, hiszen ártatlan vagyok!... Ebből az emberből csak a nemtelen bosszu beszél.

A német törvénybíró nem engedte folytatni. Éles hangon mondta ki az ítéletet:

— Kinpadra vele!... Ha ott sem vallja be tettét vessétek a legsötétebb börtön fenekére!... Verjétek vasba, hogy...

Nem folytathatta, mert a törvényterem ajtaja felpattant és harsányan kiáltotta Szódi Adorján, a budai főbíró:

— Megálljatok!... Még egy tanu van itt, akit nem hallgattatok meg!...

Franz Bernhuber erőlyesen rendre akarta utasítani a zavargót, de amint meg látta a budai főbíró, kelleltlenül betessékeltte:

— Mit parancsol főbíró uram? — kérdezte.

— Hallom a képtelen vádat, mellyel Wolff kapitány ezt a nyomorult teremtet illette... Emberi igazságérzetem tiltakozik a gyalázatoság ellen, annál is inkább, mert ez az ember a rabnőjét vádolja, holott a gyilkosságot ő maga követte el...

A német tiszt halálra sápadt.

— Nem igaz!... Hazudik!... dadogta rekedten.

Bernhuber kényelmetlenül érezte magát. Nem tudta mitévő legyen. Mindkét ur oly tekintély volt a városban, hogy egyiket sem merte megbántani.

— A vád nagyon súlyos — szól — tudja-e kegyelmed, hogy ezzel nehéz felelősséget vett magára?!

— Tudom! — csattant fel Szódi Adorján, — Harmadmagammal esti körutunkat jártuk, hogy meggyőződjünk róla nincs-e valahol tűzveszély, amikor Wolff kapitányt megláttuk, amint titokban elhagyta házat... Követtük minden lépését és szemtanúi voltunk, amikor kis áldozatát elföldelte, akit csak azért gyilkolt meg, hogy szerencsétlen rabnőjén bosszút vegyen...

— Meg mer-e esküdni főbíró uram szavainak igazságára? — kérdezte a törvénybíró.

— Esküszöm az élő Istenre, hogy Wolff Félix volt!...

A német kapitány az eskü hallatára elfulladva hördült fel, két kezével a torrához kapott és eszméletlenül rogyott össze. Bernhuber intésére legott belépett két alabárdos őr, az egyik a félig holt német mellé állt, a másik pedig a boldogságtól síró Fatimét támogatta, aki forró könnyeivel áztatta Szódi Adorján kezét...

Wolff Félix feje három nappal később lehullott a verpadon, ahová rabnőjét, Fatimét szánta...

A szegény török rablányt a budai főbíró vette magához és derék magyar honlányt nevelt belőle...

A salgótarjáni anyák napja Szent István ünnepén.

Irta: Dr. TÓTH MÁTYÁS.

Szent István Magyarország megszervezője, első királya. Apja, Géza fejedelem még pogány volt, de ő már kereszténynek született 977-ben. 20 éves korában fejedelemmé választották s rá 4 évre 1001-ben országos ünnepek között Székesfehérvárott királlyá koronázták magát. Mint az első magyar király korlátlan hatalmával, a bölcs uralkodó századokra előre néző szemével lerakta az ezer éves ország alapját. Megszervezte a keresztény egyházat, a mostani hierarchiával, vármegyékre osztotta az országot s ezzel a későbbi önkormányzati ki-fejlesztésüket lehetővé tette. A nomád lakosságot földműveléshez szoktatta, így községeket, városokat és bennük polgárságot teremtett. A királyi hatalom főbb pontjait szabályozta. Ezekből a pontokból fejlődött ki a Szent Korona tana, az egységes Nagy-Magyarország szimbóluma. Ezekkel az alkotásokkal hazánkat a nyugateurópai állami és társadalmi rend szerint átformálta s így azokkal egyenlővé tette. A megdönthetetlen alapokra megépített királyság elindult az örök élet felé. Ezen a napon százazrek zarándokoltak a Szent Jobbhoz, hogy megtépett nemzetünk régi nagyságát visszaimádjazzák az Elsőtől, a Szenttől, a Nagytól. Ezen a napon ezrek ünneplése, örömujongása között egy ország szeretete ölelte szívére az anyákat, a szent magyar asszonyokat, akiknek magyarságában, a hazának adott sok-sok büszkeséletes fiában van ajándékunk hite, bizalma. Mi itt-hon maradtunk, hogy a nagy országos ünnep kicsi mását, könnyes bensőséget, megrendezzük a mi nemes, drága anyáinknak. Salgótarján polgárság! Szegyenkeznem kellett, hogy amíg istentisztelet után százan, meg százan járták a korzót, addig benn a városháza tanácstermében olyan kevesen voltunk, akik körülültük a három meghatott egyszerű asszonyt. Hát már nincs nemes ünnep, mely a várost közönyéből felrázza? Hát nem kíváncsi a polgárság, hogy milyen szent célt jutalmazott szívesen adott fillérjeivel? Pedig az ünnep egyszerű szépsége megérdemelt volna minden fáradságot. A „Hiszekeggyel” kezdtük. Sztankovics János igazgató derék fia méltó kifejezői voltak mindnyájunk erős hitének a fel-támadásban. Utána ifj. Kovács Gézáé urnő gyönyörű beszédben méltatta a nagy nap jelentőségét. Az anyák szívt az anyákhoz: „Most a mai könnyen élni szerető világban, amikor a gyermeknevelés sok helyen csak kényelmi szempontból teher, megilletődéssel állunk meg egy pillanatra, hol három anya szűkebb körülmények között annyi gyermeket volt képes felnevelni.” „Minden anya érdemes a kitüntetésre, még az egy gyermekes is, mert csak mi tudjuk anyák, hogy mit adtunk, míg egyetlenegyét is felneveltünk. Hát akkor mit nem érdemelne meg egy sok gy. rmekek anyja, azokért a sok átvirrasztott, gondterhes, könnyes éjszakákért.” „Annyi tiszteletlenséggel találko-zunk manapság, hogy szükséges volt ol-tárt emelni az anyai megbecsülésnek.” Azután a megjutalmazott anyákhoz szólt: „Adj a jó isten, hogy az igazi megju-talmazást, a ti keservesen felnevelt gyer-mekeitekben találjátok meg. Gyermekei-tekben találja meg az egyház a Haza és az egész magyar társadalom a köte-lességet hűen teljesítő, Hazáját szerető igaz, jó honpolgárait és honleányait.” „Sok ilyen magyar anyát adon nekünk a jó isten, hogy újra erős legyen nemze-tünk, hogy vissza tudjuk szerezni Szent István Magyarországot, mert addig nem lesz boldog ünnepünk.”

Dr. Förster Kálmán polgármester képviselőtársunk Koós Mihály főjegyző, özv. Borsovitz Istvánné, özv. Ferenc Istvánné, Langár Györgyné nyakába akasztotta a nemzetiszínű szalagos művészi érmet és mindegyiküknek borítékban száz-száz pengőt adott át. „Mint a hatóság képviselője szívvel üdvözlöm az anyákat a jó isten adjon áldást további munkájukra.” „Üzenem a többi anyáknak, legyenek türelmekkel, rájuk is sor követke-zik.” Ekkor már mindannyiunknak könnyes a szeme, így áll elő özv. Borsovitz Istvánné, hogy köszönő szavait elmondja: Hálát adunk a jó istennek, hogy e na-pot megérni engedte. „A Boldogságos Szűz áldja meg a hatóságokat, az egye-sületeket és mindenkit, akik a gyönyörű ünnep részeseivé tettek és mireánk egy-

szert, szegény asszonyokra esett a vá-lasztásuk.” Godó Margitka, a kedves félárva kis lány az alábbi versikével kö-szöntötte az anyákat, három gyönyörű csokrot tartva piciny kezében:

Édesanyák, jó anyácskák
köszöntölek szépen
örömtökben osztozkodó
gyermeknek nevében.

Ez az ünnep, nagy örömnep,
jutalmazva látjuk,
szívetek nagy szeretetét
megható jószágok.

Aldott szív az anyai szív,
áldja meg az isten,
híaz sok szegény kis gyermeknek
más egyebe sincsen.

Mégsem érez soha hiányt,
mert az édes anya
elvonja a szájától is,
ugy ápolja, tartja.

Jó emberek ezt a szívet
jutalmazták máma,
őket is jó anyáinkkal
a jó isten áldja.

Édes anyák, jó anyácskák,
fogjátok hát szépen
ezt a néhány szál virágot
a Kicsik nevében.

Már a férfiak is könnyeztek, amikor a kicsi Margit szétosztotta a csokrokat. A három nagy egyesület nemesszívű el-nőkeihez Dr. Förster Kálmánné, Rames-hoffer Béláné és Pántyik Árpádné urnők-höz fordulok, ne hagyják továbbra sem el ezt a kis lányt — tudom, most is a polgármesternek nagyságosasszony kegyes szíve tartja — ennek tanulni kell. Tehet-ség. Valamikor rá is így esett nagy, nemes urak tekintete. Istennem! De ez nem tartozik ide...

Himnusz után az egész, megillető-dött közönség elébejárult a három, pol-gármesteri karosszékekben ülő, örömköny-neket siró asszonyhoz, hogy az egyszerű kérges áldott kezét megszoríthassák. Olyan felemelően szép volt ez!

Szent István alkotásai örökéletűvé tették a hazát, a haza az anyákban, gyer-mekeikben él tovább. Gyönyörű gondo-lat e két hatalmas erőt egy napon ün-nepelnél!

A HONSZ. (Hadirokk. Nemzeti Szöv.) helyi csoportja f. hó 18-án rend-küli közgyűlést tartott cca. 200 h. ren-dület és h. özevgy részvételével. Az in-dítványok során egy hadirokkant azt az indítványt tette, hogy a helyi csoport is csatlakozzék a Reviziós Ligához. Ezen indítványt természetesen a legnagyobb lelkesedéssel fogadták s az elnökség be-jelentette a csatlakozást, melyre az alábbi válasz érkezett: A Honsz. Salgótarjáni Csoportja Nagyteljesítő Elnökségének Salgótarján. Megkaptuk országos elnö-künkhöz Herczegh Ferenchez intézett le-vélüket, amelyben arról értesítenek, hogy a Honsz. salgótarjáni csoportja kimon-dolta csatlakozását a Reviziós Ligához. — Bejelentett csatlakozásukat örömmel vesszük tudomásul. Hazafias szívből, lé-lekből fakadt határozatukkal és állásfog-lalásukkal a reviziós mozgalom erejét gyarapították s a Reviziós Ligára azt a kötelezettséget rótták, hogy még foko-zottabb erővel és kitartással folytassuk munkánkat mindaddig, amíg minden ma-gyarság ember hő vágyát: a területi integritást el nem érjük. — A szorosabb kap-csolat fenntartása céljából felkérjük a Nagyteljesítő Elnökséget, hogy a Liga igazgatóságába két tagot delegáljon s a delegált tagok pontos lakcímét velünk közölni méltóztatassanak. Hazafias üdvöz-lettel: Ferenczy ügyv. igazg. Dr. Fall Endre.

Közigazgatási bizottsági ülés. Pályi Pál főispán elnöke alatt folyó hó 14-én közis. bizottsági ülés volt; amelyen alábbi alispáni jelentés került előterjesztésre: A törvényhatósági választók név-jegyzéke a közigazgatás rendezéséről szóló törvény végrehajtása tárgyában ki-adott 3000—929. sz. belügyi miniszteri rendeletnek megfelelően összeállítva lett és f. év július hó 15-től július 25-ig a vármegye székházában közszemlére kité-tetett. Felosztási nem adatott be és

ennek folyán a névjegyzék jogerőre emel-kedett. A legtöbb adófizető választók névjegyzéke az igazoló választmány által a hivatkozott belügyminiszteri rendelet-nek megfelelően összeállított, közszem-lére kitétetett és az ellen beadott felszólá-mások elbíraltattak. Az igazoló választ-mány által hozott határozatok ellen au-gusztus 15-ig a m. kir. közigazgatási bi-róságához intézett panaszok van helye. Ez ideig hatóságomhoz 2 ily panasz ér-kezett be. A jelen törv. bizottságnak feladatát fogja még képezni az örökös tagok fele számának és a választói kerü-lek választási elnökeinek és h. elnökeinek megválasztása, továbbá a vármegye 1930 évi háztartási és nyugdíj költségvetésé-nek a megállapítása és a két r. tan. vá-roznak a képv. testületi tagok számáról és a választókerületek beosztásáról alko-tott szabályrendeleteknek a felülbírála-ta, a minck elvégzésével a jelen törv. bi-zottság befejezte működését. A f. hó el-sején tervbe vett kommunista megmoz-dulás vármegyénkben a legkisebb rend-zavarás nélkül folyt le, illetve teljesen elmaradt. Ezt megelőzőleg különösen a munkásság által lakott községekben és a határmenti községekben lázító röpiratok terjesztettek, a melyek különösen a le-ventéket arra hívják fel, hogy adott eset-ben semmi körülmények közt ne fogja-nak fegyvert az orosz szovjet ellen, hanem fordítsák azt elnyomók ellen. Ezen röpiratok tartalmából látszik, hogy nem helyi, de az egész országra kiter-jedt és az orosz szovjet által kezdemé-nyezett és irányított akcióról volt szó és az összefüggésben állott azóta már élet vesztett orosz-kínai konfliktussal. Végül bejeletem, hogy Csonka György vm. főjegyzőnek betegség címén 4 heti za-badságidőt, Kacsóvics Vilmos ár. el-nőknek pedig ugyancsak betegség címén a tvh. biz. utólagos jóváhagyása mellett további 3 havi szabadságidőt engedé-lyeztem.

Kérelem a sürgős levelet kül-dökhöz. A helybeli Máv. állomásfőnök-ség és postafőnökség kéri a levélpóstát igénybevevő közönséget, hogy ne ige-yekezzen mindenki levélét, vagy levelező-lapját személyesen a kis állomáson a vasúti postakocsiba bedobni. Egész tö-meg ember gyakorolja azt a fölösleges szokást, hogy az este 6 órai vonathoz megy ki és nem törődve az erre vonat-kozó és közzétett tilalakkal, a vágányok közé siet, felkuszik a postakocsi lépcső-jére és személyesen dobja be a levelet, mert gondolata szerint így biztos. Ezek fölöslegesen növelik az ügyis nagy uta-zóközönség tömegét és a postakocsinál a posta és vasut kezelését akadályozzák. A posta épületnél lévő ládából a levele-ket 10 perccel a vonat indulása előtt ügyis feltétlen kiszedik és továbbítják, tehát semmi szükség még 20 fillért pe-ronjegyre költeni a 16 filléres levélre, vagy 8 filléres levelezőlapra!

Alkalmi házvétel. 3 szoba, konyha, 2 nagy száraz pince és mellék-épületekből álló ház kivándorlás miatt sürgősen eladó esetleg berbeadó. Füleki-utca 38. szám.

Tátra utca 53 szám alatt 3 szoba előszoba 2 konyha, 2 speiz, 2 pincéből álló lakás szept. 1-re kiadó. Farkas Lajos Zagyvai rakodó.

Mint a puha szőnyegen úgy járhat a Palma cipőszarkon. Ne koptassa felesleges módon idegeit és cipőjét. Ne tegyen Palma sarok nélkül egy lé-pést sem.

Erzsébet női iskola és az Angol kisasszonyok intézetének közelében lakó uri család teljes ellátásra elfogadna Bu-dapesti iskolába járó leánygyermeket mérsékelt díjért. Cim a kiadóban.

A „Hungary Illustrated” Ma-gyarországi képek. Ez a címe egy most meginduló angol nyelvű folyóiratnak. Ma, amikor megcsontitottságunk, szegénysé-günk guzsbaköltségünk minden baját és kínját jobban érezzük, mint lelt ez-redévünk alatt valaha, — jelenik meg ez folyóirat. Sok ezer példányban megy ki a külföldre és odakerül Európa sorsát intéző politikusok, közgazdászok, írók, művészek és tudósok asztalára, bizony-ságot téve Magyarország ezeréves kultu-rájáról és történelmi hivatásáról. Aki megkapja ennek a folyóiratnak egy szá-mát, annak az emlékeztetőbe vésődik, hogy Középeurópában van egy ország, él ott egy nemzet, amelyet nem lehet letörölni a világ térképéről, hanem meg kell erő-síteni, mert ez a kultúra, fejlődés és béke követelménye. Ismertté kell tenni Ma-

gyarországot a világ előtt. Egy nagyte-kintélyű amerikai szenátor levelet intézett egy magyar barátjához, amelyben elítélte Magyarországot azért, hogy ezt a rend-kívül értékes és szép földdarabot elrejtí a világ elől: nem csinál annak propa-gandát s ha tesz is valamit ez irányban, az nem elégséges, mert nem tárja fel az idegen szemek előtt azt a sokféle gaz-dagságot, érdekességet, szépséget, ame-lyért érdemes bármely messze földről ide utazni. Valóban Európa figyelmét állan-dóan ébren kell tartani. Mert ma már a nagyvilág figyelmé, érdeklődése, sőt ki-váncsisága felénk fordult. Már nem va-gyunk többé terra incognita, vagy leg-alább is a multban oly hatalmas és gaz-dag Ausztria elrejtett gyarmata. Ma már tudja a külföld: hogy a Duna völgyében, Európa keletének és nyugatának határán van egy évezredek óta álló ország, mely egészen más, mint az öt körülvevő többi államok, nemzetek és ez az ország olyan nemzet föld, mely — mint Zrinyi Mik-lós a költő írta: „Egy nemzetnél sem alábbvaló.” A teljes joggal hangoztatott kultúrfőlényünk régi évezredek műveltsé-günk, szellemi niveauunk — melyet az utódállamok most részben propaganda művekben, részben pedig propaganda ki-állításokon magukénak hirdetnek — a külföld előtt ismeretlen és ismeretlen ma-rad, ha nem sietünk a nagyvilág elő nemzeti alkotásaink és kiváló emlékeink ismertetésével. Annak a nagy és az egész világ becsülésére joggal számító igazsá-gnak hirdetését tűzte céljául ki a „Hungary Illustrated.” A szerkesztést egy nagy Szerkesztő Bizottság élén Dr. Yolland Arthur a budapesti Pázmány Egyetem kiváló tudós professzora és Rex Dezső Pest vármegye főlevéltárnoka, az ismert író végzi. Vessünk csak egy pillantást a készülő mű első számába. Gróf Apponyi Albert, akinek a nevét mindenki a leg-nagyobb tisztelet hangján említi és aki-nek tekintélye Európa vezető államférfiai között a legmélyebb megbecsülést váltja ki; irt előszót. Sir Robert Donald az an-gol képviselőház tagja a folyóirat angliai főszerkesztője a teljes objektivitás hang-ján bizonyítja be, hogy a világkultúra, a haladás és a béke érdekében szüksége van Középeurópának egy erős nagy or-szágra, amely ma, a mai adóhákok mel-lett csakis a magyar lehet. A magyar népben meg vannak mindazok a tulaj-donságok, amelyek hivatottá teszik erre a nagyfontosságú történelmi szerepre. Bethlen Margit grófnő három bűbajos mesét irt, melyeknek értelme mélyre ható és zok szépsége mellett még, több igaz-ságot is tartalmaz. Rex Dezső cikke a magyarországi Shakerpeare kultusz tár-gyalja és a magyar kultúra dicsőségére dicsőségére kimutatja, hogy Shakespeare-nak műveit Magyarországon többször ját-szák, mint saját Hazájában. Majd Arany Jánosnak a Walesi Bárdok című balla-dája következik, Zichy Mihály illusztrá-cióval. Kosztolányi Dezső az új magyar irodalom mestere egy mélyenszántó kis rajza után. Harsányi Zsolt a finom tollu író vonultatja el az olvasó szeme előtt az ezévi színházi évadot. Mincs talán a világon még egy nemzet és ország, ahol oly magas fokon állana a színházi kultúra, mint megcsontított hazánkban. Joggal büszkélkedhetünk írónkra és művészeinkre mert annyi tehetség, annyi világhírű da-rab és színész mint a magyar színpado-kon, aholsem kerül a közönség elé. Fenyő Miksa a Gyáriparosok Országos Szövetségének európai hírű igazgatója irt egy végtelenül értékes ismertetést az an-gol-magyar gazdasági kapcsolatokról. Szunyogh István akinek nevét Anglia sport közönsége igen jól ismeri, a ma-gyar löverseny életet írja le egy igen érdekes cikk keretében és emlékezik vissza Kincsemre a csodakancára. Kehr-ling Béla a világhírű tenisz bajnok el-lenfeleiről emlékszik meg, elmondva hi-res játszmáit. Dr. Rajcsics professzor cikke a magyar kutyákról, minden bi-zonnyal a legnagyobb érdeklődést fogja kiváltani Angliában ahol a kutyatenyésztés oly magas fokon áll és ahol min-denki barátja a kutyának. Herczeg Ferenc novellája a magyar szép-irodalom magas színvonalát bizonyítja. Ezeket a cikkeket csak azért említettük fel, hogy egy rövid képet adjunk a fo-lyóirat értékéről. A folyóirat ezenkívül 36 oldalon képet is közöl a legművészibb ki-vitelben. Ezek a képek egytől—egyig kulturánkat vannak hivatva propagálni. Csak néhány képet kívánunk itt felsorolni: A mű elején az ezeréves magyar szent korona színes reprodukciója díszlik. Utána

a Főméltóság Kormányzó és Bethlen István miniszterelnök portréi következnek, melyeket László Fülöp Hazánk fia korunk legnagyobb élő festőművésze készített. Igen érdekesek a Rhédey grófok címerei, mert tudvalevőleg az angol királyné nagy- anyja egy Rhédey grófnő volt. Az arany- bulla, melynek keletkezése 1222-ből csak- nem egykoru az angol alkotmányt bizto- sító Magna Chartával, ami csak azt bi- zonyítja, hogy a magyar igazságszolgá- tás és a magyar kultúra legalább is van olyan régi, mint bármely más európai né- mzeté. Gróf Sándor Móricnak két vég- telenül érdekes bravuros lovaslását mu- tatja be a folyóirat. A bártfai könyvtár képe azt bizonyítja, hogy a világ legelső közkönyvtára Magyarországon létesült. A folyóirat közli a budai Krónika első lap- jait, melynek tanúbizonysága szerint ná- lunk már 1472-ben volt nyomda. Hosszu lenne is felsorolni mindazokat a képeket, amelyek helyet foglalnak a folyóirat első számában, de ebből is következtetni le- het. A külföld így látván meg hazánk képét kell, hogy magától ismerje el azt az erős jogunkat, hogy élni akarunk élni méltan régi nagyságunkhoz. Egy-egy fü- zet 160 oldal terjedelemben jelenik meg. A képek alatt két, legfeljebb három sor szöveg, rövid világos, talpraesett magya- rarázatok annak, mit példáz a kép. Ez a folyóirat olyan nagyszerűnek és művészi- nek ígérkezik, hogy minden kétséget ki- zárólag a külföld csak a legnagyobb el- ismerés hangján fog nyilatkozni a műről. Így állandóan ébren tartva a külföld fi- gyelmét, a magyar kérdést, a magyar nép ismertetése és ez mindenféle céltartoz propagandánál többet jelent. Angliából sűrűn érkeznek levelek a szerkesztő bi- zottsághoz, melyben arról írnak, hogy an- gol barátaink várva-várják, mert biztosak annak sikerében. És mi meg vagyunk ar- ról győződve, hogy közös megfeszített munkával Hazánk igazságos ügyét előre tudjuk vinni.

SPORT.

Igen Tisztelt Főszerkesztő Úr! Nagybecsű lapjának, „A Munká- nak” f. hó 10-iki számában megjelent „Néhány szó az MVSC—SSE mérkőzés- ről” című közleménnyel kapcsolatban le- gyen szabad — a SSE elnökségének megbízásából — néhány megjegyzést né- kem is hozzáfűznöm a felvetett sport- témához.

Elsősorban is csatlakozom a cikk névtelen írójának azon proposíciójához, hogy általános sportszempontról, vala- mint a sport iránt érdeklődő nagyközön- ségre való tekintettel bizony nagyon jó volna, ha egy állandó sportrovat bétől- hétre közölné az aktuális sporteseménye- ket. Itt tehát én is azon kéréssel fordul- lok „A Munka” tek. Szerkesztőségéhez, hogy legyen szíves nagybecsű lapjába egy állandó sportrovatot beiktatni.

Hogy pedig rátérjek magára az MVSC—SSE mérkőzésről irt közleményre feltételezem, hogy a cikk névtelen íróját nem rosszakaratú szándékossággal vezette; ez esetben ugyanis eljárását közönséges destruálásnak kéne minősítenem s nem tartanám arra érdemesnek, hogy egyálta- lában reagáljak rá. De mert erre a cikk egyes erősebb kitételeinek ellenére sem gondolhatok, szívesen feltételezem tehát a jó szándékot, a javítani akarást. Azon- ban legyen meggyőződve mindenki, vá- rosi, bányai, acélgári egyaránt, hogy az SSE elnöksége tudja nagyon jól, hogy „druckerei” között van még éppen elég olyan, akit korára való tekintet nélkül bátran lehet éretlen tacsónak nevezni; de higgyék el azt is, hogy a vezetőség évek óta rendszeresen fáradozik ezek ki- irtásán; mert aki állandó látogatója a SSE mérkőzéseknek és nem elfogult, el kell ismernie, hogy ezek az „állapotok” nem is olyan borzasztóak és főleg utóbbi években nagyon is megjavultak. Tessék csak visszagondolni a régi SBTC—SSE meccsekre és tessék bizony elismerni, hogy a mai mérkőzések ártatlan bábujték a 4—5 év előtti bikavindalokhoz képest. Az akkori publikumról pedig pro és kontra nem is beszélhet. Ma már legfel- jebb felelőtlen elemek éretlenkedéséről lehet szó. Az egyesület vezetősége és általában az acélgár józanul gondolkodó társadalmának nagy többsége távol áll minden olyan gondolkodástól, amely kü- lönséget tenne acélgári és nem acélgá- ri között. Nem igaz, hogy exkluzívek vagyunk. Nem igaz, hogy lenézünk min- denkit, aki nem acélgári. Ellenkezőleg nagyon csodálkozunk minden olyan meg- állapításon, amely ilyet tulajdonít nekünk. Rosszmájú ráfogás, amit legelőbb ön- álló gondolkodás nélkül egyszerűen ter- hünkre elkönyvelnek. A Salgótarjáni Sport Egyesület még nem is olyan régen egyetlen sport egyesülete volt a város- nak. A sport, de különösen a labdarúgó sport nagy fellendülése magával hozta, hogy idők folyamával más egyesületek is alakultak; nagyon helyesen, mert azt ki- vánja az általános sportérdek. De tiszte- lettel kérdelem, tehett arról a SSE, hogy ezen egyesületek egyike-másika legyen- gűlt, vagy letűnt? Hát büne az a SSE- nek, hogy tradíciót hűnen megtartva to- vábbra is életerős tudott maradni? Mert sajnos, tapasztalnom kellett, hogy néhá- nyan csak ezért, — semmi másért — haragszanak a SSE-re, rajta keresztül mindenre, ami acélgári; és ezek a kevés néhány hangzatosítják azután lépten- nyomon, hogy az acélgáriak kinézik a városiakat. Hát szó, ami szó, az ember nem szívesen látja ellenségeit otthoná- ban, de mi magasabb sportérdekből, no és üzleti szempontból ezeket sem nézzük ki. Nemes ellenfeleinket — m rt ügyebár ellenség és ellenfél között nagy külön- ség van — a pártatlan szemlélet és barátainkat pedig nagyon is szívesen lát- juk, tisztelettel hívjuk és szeretettel vár- juk; nemcsak üzleti szempontból, hanem elsősorban azért, hogy jól érezzék ma- gukat körünkben és hogy sportéletvet- ben legyen részük. Meg kell sajnálni végre annak a rosszmájú megállapítás- nak, hogy az acélgáriak nem vendég- szeretők, mert a valóságban már régen nem úgy van.

Csernok Gyula
a SSE főtitkára.

Az MVSC—SSE. őrzi vándorser- leg mérkőzést, amely f. hó 4-én 2:2 arányban döntetlenül végződött, 18-án Miskolcra újra játszották. Ezt a mérkő- zést a SSE derék csapata 3:1-re meg- nyerte, miáltal bekerült a döntőbe. A döntőmérkőzés szeptember 1-én, Ózdon kerül lejátszásra a DVTK és SSE között.

„Mária Valéria” kórház Balassa- gyarmat.

1607/1929 kig. sz.

Pályázati hirdetmény.

A vezetésem alatt álló nógrádvár- megyei Mária Valéria kórházban ujon- nan rendszeresített alorvosi állásra ezen- nel pályázatot hirdetek. Az állás javadal- mazása a 124 000/1926 számú N. M. ren- delet értelmében XI. fiz. o. fizetés, szabad lakás és élelmezés. Az élelmezésért az önköltségi ár 50 %-a megtérítendő.

A kérvényhez melléklendő születési bizonyítvány, diploma hiteles másolata, az eddigi működéséről szóló bizonyítvá- nyok, a forradalmak alatt tanúsított ma- gattartásának igazolása.

A kérvény méltóságos Pályi Pál ur- hoz Nógrád és Hont k. e. e. vármegye Főispánjához címzendő és 1929. évi szept- ember hó 30-án déli 12 óráig hozzám nyújtandó be. Elkésett pályázat figye- lembe nem vétetik.

Balassagyarmat, 1929. aug. 14.

Dr. Kenessey Albert s. k.
kórházigazgató főorvos.

SINGER VARRÓGÉP
MÉG A LEGJOBBAT
KAPHATÓ:
SINGER VARRÓGÉP
RÉSZVÉNY-TÁRSASÁG
SALGÓTARJÁN
A KAT. TEMPLOMMAL SZEMBEN.

Liget utcában 3 szobás modern lakás, fürdőszobával, külön udvarral kut- tal élvezhető vízzel szeptember 1-ére ki- adó. Cim a kiadóhivatalban.

Egy nagy üzlethelyiség azon- nal kiadó. Fő-utca 238 szám alatt.

Salgótarján megyei város polgármesterétől.
3281/1929.

Versenyárgyalási hirdetmény.

Salgótarján megyei város a közte- metőben ravatalozóház és vele kapcsol- atos támfal építésére nyilvános írásbeli versenyárgyalást hirdet.

Az ajánlatok szabályszerűen kiál- litva, pecséttel lezár és sértetlen borít- tékba helyezve 1929. évi szeptember hó 10-én d. e. 12 óráig adhatók be a vá- rosi iktató hivatalban. „Ajánlat a 8281/1929. sz. versenyárgyalási hirdet- ményben kiírt ravatalozó és vele kapcsol-

atos támfal építési munkálataira” felirat- tal ellátva.

Az ajánlatokhoz az ajánlati összeg 5 %/át kitevő bántpénznek a városi pénz- tárába történt letételéről szóló nyugta csatolandó.

Ajánlatok csak a hivatalos úrlapon és költségvetésen tehetők, melyek 1929 augusztus 26-tól kezdve a hivatalos órák alatt a mellékletekkel együtt a városi főmérnök irodájában beszerezhetők, aho- egyuttal az építési tervek is betekinthe- tők és az esetleg szükséges felvilágosí- tások is megadhatók.

Az ajánlatok 1929. évi szeptember hó 10-én d. e. 12 órákor a város ta- nácsstermében fognak felbontatni, amikor az ajánlattevők, vagy igazolt képviselőik jelen lehetnek.

Salgótarján, 1929. augusztus 21.

Dt. Förster Kálmán s. k.
polgármester.

- Hegedűs Gyula -

fodrász, Salgótarján Fő-u. 47. (R. K. templom mellett)

Értesítem Salgótarján és vidéke uri- és urihölgy- közönségét, hogy üzletemet átalakítva a Női hajvá- gást, ondolálást, manikűrt bevezettem. Elsőrendű uri fodrászat, arcápolás a legmodernebb villamosgépek- kel. — Hölgyek részére külön terem.

Használt fodrászüzlet berendezés eladó!

Szülők figyelmébe!

Értesítem a tisztelt szülőket, hogy az iskola idényre üzletemet frissen felszereltem, sötét kék mat- róz, színes szövet és karton ruhákkal. Fekete cloth és lüster kötényekkel. Leányka ingecskék és combinék. Fiu sapkák, ingek, alsónadrágok, zsebkezdők, harisnyák iskolatáskák, hátizsákok és utazóbőröndök nagy választékban. Világhírű oroszánvédjeggyű Joss-féle férfi ingek, hálógépek és alsónadrágok lerakata. A legjobb Schröl sifonok, damaszok, késmárki lenvásznak, kész ágnye- müek, abroszok és saját készítésű hófehér vattás pap- lanok kaphatók.

DONÁSZY VIKTOR
Magyar Divatruházában.

Molnár József

lakatos és vízvezetékszerelő

Salgótarján, Erzsébet-tér 9.

Épületlakatos munkák, takaréktűzhelyek bármi- lyen kivételben. Modern házi vízvezetékek, fürdő- szoba berendezések és e szakmához tartozó összes munkák kifogástalanul, jutányos áron készülnek.

Autogénheggesztés.

APOLLO MOZGÓ HETI MŰSORA:

27 kedd	28 szerda	29 csütörtök
Csak egy éjszakára.	QUOVADIS.	A szerelem ellenőre
A világ szeme		A szabin nők elrablása.
Kezdete hétköznap este fél 9 órakor, vasár és ünnepnap délután 5, 7 és 9 órakor. Zenepótdíj 10 fillér.		